THOMAE TYRWHITTI

CONIECTVRAE IN STRABONEM

QVAS

TYPIS REPETENDAS CVRAVIT

ET

PRAEFATVS EST

THEOPH. CHRISTOPH. HARLES

ERLANGAE

SVMTV IOANNIS IACOBI PALMI

cIↃ IↃ CCLXXXVIII

LECTVRIS

S. D

THEOPHIL. CHRISTOPH. HARLES

Has *Thomae Tyrwhitti*, Angli, coniecturas vt in Germania typis repetendas curarem, duae potissimum fuerunt caussae, quae me adducerent. Primum tanta est vel in ipsa Britannia libelli raritas, vt difficulter ibi possit reperiri. Atque ego exemplar vnice debeo beneficio atque liberalitati, viri et natalium gloria et litterarum amplissimaeque bibliothecae laude florentissimi, *illustrissimi atque excellentissimi Comitis de Reviczky*,

viczky, Legati Caesarei apud Regem Magnae Britanniae, cuius nomen propter multa eaque praeclara mirae humanitatis atque beneuolentiae documenta mihi sacrum est et venerandum. Ingratus igitur viderer, nisi singularem Viri summi, qui precibus meis locum dedit, liberalitatem atque benignitatem palam declararem cum animi grati piique testificatione. Nam nisi *Comes illustrissimus* pro eo, quo floret, litterarum iuuandarum ardore mihi parasset exemplar, omnem mihi spem illius nanciscendi abiiciendam fuisse, facile intelligo. Illo autem impetrato, *Tyrwhitti* coniecturae et a facilitate et ab ingenii acumine eruditionisque suauitate maxime commendabiles dignae mihi visae sunt, quas in Germania iterum publicarem; ratus, operam meam meis populari-

bus

bus aliisque fore aeque iucundam, ac gratum illis me fecisse perspexi, egregia *Tyrwhitti dissertatione de Babrio, fabularum aesopearum scriptore*, paucis abhinc annis Erlangae typis repetita. Hae vero *Tyrwhitti* coniecturae num nouae Strabonis editioni Oxoniensi, cuius primum volumen tandem praelo breui exiturum esse accepi, integrae inserantur, equidem ignoro. Id igitur quum incertum sit, et verendum, vt noua illa editio propter splendorem et caritatem operis a multis, qui Almelouenianam aliamue habeant editionem, vsurpetur oculis, nedum ematur; et tamen multis locis Strabonianis omnino corruptis, aut male sanatis medica manus feliciter adhibita sit a *Tyrwhitto*: rem haud inutilem nec superuacaneam suscepisse me arbitror. Plura quidem adhuc residere

vulnera in Strabonis contextu, quae flagitent medelam, haud negandum eſt: enimuero his codicum ope aut ingenii felicitate curandis prouidebunt editores Oxonienſes. De binis tamen locis a *Tyrwbitto* emendatis haec addere liceat. De loco *Strab.* lib. I. p. 105, vbi *Tyrw.* p. 5 corrigit Δότιον, agit quoque *Pelloutier* in Hiſtoire des Celtes, I. lib. I. cap. 9. p. 74. Tum lib. VII. p. 489 commode quidem corrigit Tyrwh. pag. 29 καὶ τὸ ληϛρικὸν ἔθος, (pro vulgato ἔθνος): *Freinsbem.* tamen ad Curtium lib. III. c. X. 9. p. 122 ed. Snakenburg. haud inconcinnam ſuadet lectionem καὶ τὸ ληϛρικὸν τȣ̃ ἔθνȣς. Quidquid eſt, aciem pariter atque elegantiam ingenii, iudicii ſubtilitatem, et litterarum copiam vel hic libellus teſtatur abunde, etiam, ſi nullum aliud ingenii atque eruditionis monumen-

tum

tum reliquiſſet *Tyrwhittus*, d. XV. Aug. a. cIↄIↄccLxxxvI anno aetatis LXV defunctus. At iam diu antea pluribus libris conſequutus erat nominis famam, atque critici acutiſſimi hominisque eruditiſſimi gloriam. Nam, quantum equidem comperi, euulgauit ſequentes maioris minorisue molis libros. 1) Translations in Verſe, 1752. 4. in his vertit quoque odam Pindar. VIII. Iſthm. — 2) Obſervations and Conjectures on ſome Paſſages of Shakeſpeare, 1766. 8. — 3) Fragmenta Plutarchi 1773. 8. — 4) The Canterbury Tales of Chaucer 1773. IV. voll. 8. — 5) Diſſertat. de Babrio, 1776. 8. — 6) Poems, ſuppoſed to have been written at Briſtol, by Thom. Rowley and others in the 15 Century, 1777. 8. et 1778 bis recuſa: contendit vero, illa non eſſe antiqua, ſed a Chatten-

ton confecta: quam ſententiam vlterius confirmat contra Milles, Bryant et alios in 7) A Vindication to the Poems, called Rowley's, 1782. 8. — 8) (Orphei) poema de lapidibus, graece et latine, etc. Londini 1781. 8. — 9) Publicauit D. *Musgrave*, comm. in Mythologiam graecam et aeram Olympiad. 1782. 10) In dias luminis oras produxit e cod. Medic. *Iſaei* ineditam orat. contra Meneclem cum obſeruationibus, Londini 1785. 8. Praeter ea in vol. III. Archaeologiae britann. quasdam graecas inſcriptiones explicuit. Denique in Appendice obſeruationum, quibus humaniſſimus *Thomas Burgeſs* alteram Ricardi Dawes Miſcellaneorum criticorum editionem, Oxonii 1781. egregie ornauit, variae *Tyrwhitti* emendationes atque adnotationes

inſertae

infertae leguntur. Sed haec fufficiant. — Quam breuem epiftolam Tyrwhittus fubiunxerat coniecturis fuis, eam praemittere, et commodus, nec piaculum fore cenfui. — *Tu* vero, *Lector erudite!* fruere his dapibus, meisque faueas velim conatibus. Scr. Erlangae d. XXVIIII Decembr. cIↃ IↃ CCLXXXVII

VIRO

VIRO AMICISSIMO

GEORGIO JVBB

S. T. P

AEDIS CHRISTI CANONICO ETC

S. P. D

THOMAS TYRWHITT

Habes hic, quas non ita pridem postulasti (nescio an serio), coniecturas meas in Strabonem; *et quidem typis descriptas, quo minus oculis negotium facessant. Si quid inuenies, quod amico tuo, quem nouam scriptoris illius editionem parare dixisti, vsui fore iudicabis, vt ei exemplaris copiam facias rogo. Vale et me ama.*

Londini, 13 Iulii, 1783.

CONIECTVRAE
IN STRABONEM
EDIT. AMSTEL. MDCCVII.

Lib. I. p. xxv. A.

ΤΑΥΤΑ γαρ, και τα περι τȣς ὁριζοντας και τȣς αρκτικȣς, — κατανοησας τις ΑΛΛΩΣ, ΠΩΣ δυναται παρακολȣθειν τοις λεγομενοις ενταυθα;

Haec *interrogative* legit Casaubonus et reddit; „Si quis *male* animo conceperit, *quomodo* potest etc.„ Sed malim *affirmative* legere, et ΑΛΛΩΣ ΠΩΣ coniunctim interpretari *alias aliquo modo.* Eadem phrasis occurrit, p. CXI. B. vbi iterum Casaubonus ΑΛΛΩΣ pro ΚΑΚΩΣ vsurpari vult, sed, opinor, perperam.

P. xxvi. A.

Ετι δε τον αυτον τροπον, ὁνπερ εκει τα περι τȣς επιφανεις ανδρας και βιȣς τυγχανει

A

χανει μνημης, τα δε μικρα και αδοξα παραλειπεται, κἀνταυθα ΔΕΙ τα μικρα και τα αφανη παραπεμπειν, εν δε τοις ενδοξοις και μεγαλοις -- διατριβειν. Sic lego. *Vulgo* και. MSS. *Casaub.* δη.

P. LVIII. B.

In verfibus fragmenti Aefchylei tertio et quarto;

Χαλκοκεραυνον τε παρ' Ωκεανῳ
Λιμναν ΠΑΝΤΟΤΡΟΦΩΝ Αιθιοπων·

„Ecquam *paludem* χαλκοκεραυνον *Aethiopum* poeta intelligat," cum Cafaubono ignorare me fateor. Pro παντοτροφων fcribendum effe fufpicor ΠΟΝΤΟΤΡΕΦΩΝ, vt de *Ichtyophagis* locutus fuerit Aefchylus. Caetera fic in metra redigere proclive eft.

Ιν' ὁ παντοπτας Ἡλιος αιει
Χρωτ' αθανατον, καματον θ' ἱππων,
Θερμαις ὑδατος
Μαλακε προχοαις αναπαυει.

Ex his probaturus eft Strabo, Aethiopas, fecundum Aefchylum, per totam plagam

gam meridionalem iuxta Oceanum porrigi. Παρ' ὅλον γαρ το μεσημβρινον κλιμα τȣ Ωκεανȣ ταυτην προς τον Ἡλιον ισχοντος την χρειαν και την σχεσιν, παρ' ὉΛΗΝ και τȣς Αιθιοπας ΑΥΤΟΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ. Posteriora aperte mendosa sunt. Corrigebat Casaubonus sic: παρ' ὉΛΟΝ και τȣς Αιθιοπας ΑΥΤΩ ΕΙΝΑΙ φαινεται, aut sine voce αυτῳ. Malim; παρ' ὉΛΟΝ και τȣς Αιθιοπας ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ.

P. cv. B.

Και Αινειανες, οἱ νυν Αιτωλοις ὁμοροι, περι το ΔΑΤΙΟΝ ῳκȣν ται την Οσσαν, μετα Περαιβων. Omnino reponendum est ΔΩΤΙΟΝ. Fidem facit ipse Strabo, L. IX. p. 674. C. εν τῳ ΔΩΤΙΩ πεδιῳ, τȣτο δ' εςι πλησιον της αρτι λεχθεισης Περραιβιας και της Οσσης. Erat etiam ciuitas eiusdem nominis. ΔΩΤΙΟΝ, πολις Θεσσαλιας. *Stephanus.*

P. cvi. B.

Τϑ γαρ Ἡροδοτϑ· μηδενας Ὑπερβορεϑς ειναι Φησαντος· μηδε γαρ Ὑπερνοτιϑς ΛΕΓΟΙ ΑΝ, Φησιν ειναι την αποδειξιν και ὁμοιαν ὁ Ερατοϑενης τῳ σοφισματι τϑτῳ, ει τις λεγοι μηδενας ειναι επιχαιρεκακϑς· μηδε γαρ επιχαιραγαϑϑς. Sententiae laboranti ſuccurrebat Caſaubonus, legendo αποδειξιν ΙΣΗΝ και ὁμοιαν, vel inducendo το ΚΑΙ. Malim periodum totam ſic refingere. Τϑ γαρ Ἡροδοτϑ μηδενας Ὑπερβορεϑς ειναι Φησαντος· μηδε γαρ Ὑπερνοτιϑς· ΓΕΛΟΙΑΝ Φησιν ειναι την αποδειξιν και ὁμοιαν ὁ Ερατοϑενης τῳ σοφισματι τϑτῳ, κ. τ. λ.

L. II. p. cxxxvii. A.

Ωϛϑ' ἡ απο Θαψακϑ εις Βαβυλωνα ευϑεια, ὉΤΑΝ παρα τον Ευφρατην εῃ, ϑτ' αν τοσϑτων ϛαδιων, ϑδ' εγγυς. Scribendum videtur ΟΥΤ' ΑΝ παρα τον Ευφρατην εῃ. V. p. cxliv. C.

P.

P. CXXXVIII. C.

Και ἡ νοτιος πλευρα αργοτατα ειληπται· ὡστε περιγραφει την σφραγιδα, δια μεσης τε αυτης βαδιζουσα· και πολλα μερη απολειπουσα προς νοτον, ΟΥΤΟ μηκος ὑπογραφει το μεγιστον· το γαρ προσαρκτιον πλευρον μειζον. Vt Straboni ratio ſuo conſtet, ſcribendum eſt, niſi fallor; ὡστε περιγραφει την σφραγιδα· δια μεσης τε αυτης βαδιζουσα και πολλα μερη απολειπουσα προς νοτον· ΟΥΤΕ μηκος ὑπογραφει το μεγιστον·

P. CXL. A.

Locum ſatis perſpicuum turbauerunt librarii, quorum errores ſic forte corrigantur. Καθολου δε νοητεον, ὁτι ουχ ὡσαυτως λεγεται μηκος και πλατος επι ὁλου και μερους· αλλ᾽ εφ᾽ ὁλου μεν το μειζον διαστημα καλειται μηκος, τοδ᾽ ελαττον πλατος· επι μερους δε μηκος μεν το παραλληλον τω του ὁλου μηκει τμημα [1] ΕΚΕΙΝΟ, ὁποτερον αν η μειζον, κἀν το ληφθεν

[1] *Vulgo* εκεινου.

ληφθεν διαϛημα εν τῳ πλατει μειζον ἠ τȣ ληφθεντος εν τῳ μηκει διαστηματος. Διο και της οικȣμενης απ' ανατολης επι δυσιν μηκυνομενης, απο δε αρκτων επι νοτον πλατυνομενης, και τȣ μεν μηκους επι παραλληλȣ τινος τῳ ισημερινῳ γραφομενȣ, του δε πλατους επι [2] ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΥ, δει και — ων μερων λαμβανεσθαι μηκη μεν τα παραλληλα τῳ μηκει τμηματα [3] ΑΥΤΗΣ, πλατη δε τα τῳ πλατει.

[2] *Vulgo* μεσημβριαν. Olim μεσημβριαν ου. Το ΟΥ, quasi particulam negantem sustulerat Xylander. [3] *Vulgo* αυτȣ.

P. CXLIII. C.

Βελτιον δε περι της τεταρτης ΛΕΓΕΙΝ μεριδος. Malim ΛΕΓΕΙ. Hipparchus scilicet.

P. CXLV. B.

Malim. Ου τȣτο [1] ΟΥΝ λεκτεον προς τον Ερατοσθενη. Et mox. C. νοειται [2] 'ΕΝ ΤΙ παραλληλογραμμον χωριον.

[1] *Vulgo* νυν. [2] *Vulgo* ετι.

P.

P. CXLVII. A.

Κυκλοποριαν αρα ειναι τους μυριους λογιζεται εκεινος επ' ευθειας απο Κασπιων πυλων εις Θαψακον. Verba aliquot deesse suſpicatus eſt Caſaubonus. Scribendum credo. τους μυριους, ΌΥΣ λογιζεται εκεινος επ' ευθειας.

P. CLVII. B.

Ἁμα δε τουτο τε γνωναι, ὁτι τε οἱ ενταυθα ανθρωποι ὁμοεθνεις ειεν τοις Αιθιοψιν εκεινοις; και ὁτι ὉΜΟΙΟΙ ΕΝ τῃ Βογου βασιλειᾳ. Senſus poſtulat vt ſcribamus; και ὁτι ὉΜΟΡΟΙ ΕΙΕΝ τῃ Βογου βασιλειᾳ: vel, quod verius puto, ὉΜΟΡΟΙΕΝ, a verbo Ὁμορεω, *Contermino.*

P. CLXIII. A.

Ὁλην μεντοι Βρεττανικην εμβατον η επελθειν φασκοντος. Reſtituenda eſt, credo, vox vna, quae intercidit; vt plenum ſententiae membrum ſit, ὉΣΟΝ εμβατον Η. *quantum peruium eſſet.*

Ibid. D.

Αλλα μην Πολυβιος γε εϛιν ὁ ʽΟΛΑΣ δογματικας καλων αποφασεις. Casaubono vox ὁλας suspecta est; et merito. Pro ὁλας δογματικας scribendum est, opinor, ΛΑΟΔΟΓΜΑΤΙΚΑΣ, *ex opinione vulgi*. Phrasi hac, vtcunque insolenti, vsum fuisse Polybium, et quidem cum de Eratosthene loqueretur, patet ex alio loco Strabonis, l. VII. p. 488. B. Τοιαυτα δε και τȣ Ερατοσθενȣς ενια παρακȣσματα εϛι ΛΑΟΔΟΓΜΑΤΙΚΩΣ, καθαπερ Πολυβιος φησι. Vbi malim ΛΑΟΔΟΓΜΑΤΙΚΑ.

P. CLXVII. B.

Scriberem; ὡς αν επι ταυτȣ μεσημβρινȣ, [1] Η παρακειμενȣ τινος, της ρυσεως ȣσης ἑκατερῳ ποταμῳ. — Et mox, C. ʽΟ δε τȣτον αφεις τον τροπον καινον εισαγει, [2] ΤΟ μεταξυ της τε θερινης ανατολης και της ισημερινης [3] ΤΜΗΜΑ ΤΙ τȣ αρκτικȣ ἡμικυκλιȣ.

[1] *Vulgo* deest. [2] *Vulgo* τον. [3] *Vulgo* τμηματι.

P.

P. CLXXVII. A.

Τον εγγυτατω δια των χειροκμητων ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ μιμȣμενον την αληθειαν. Vox οικηματων Casaubono suspecta est; de *sphaeris geographicis* scilicet vsurpata. Nescio an reponendum sit ΟΡΓΑΝΩΝ, vel ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΩΝ.

P. CLXXIX. A.

Malim; και των εκ της Αλεξανδρειας εμπορων [1] ΣΤΟΛΟΙΣ ηδη πλεοντων. — Et mox, C. Ἡμιν δε τα εν αυτη [2] ΤΑΥΤΗ λεκτεον.

[1] *Vulgo* στολος. [2] *Vulgo* ταυτα.

P. CLXXX. D.

Ἑως αν τοις ΑΙΘΕΡΙΟΙΣ Αιθιοψι συναψη. Aethiopes αιθεριοι qui sint, nemo facile dixerit. Scripserat, opinor, Strabo ἙΣΠΕΡΙΟΙΣ, *Occidentalibus*. V. L. III. p. 237. A. Ὁι ὑπερ της Μαυρȣσιας οικȣντες προς τοις ἙΣΠΕΡΙΟΙΣ ΑΙΘΙΟΨΙ vt recte legit Casaubonus.

P. CLXXXVIII. A.

Συλληβδην δε ειπειν, της καθ' ἡμας θαλαττης νοτιωτατον μεν εϛι σημειον ὁ της μεγαλης Συρτεως μυχος, — βορειοτατον δε το τȣ Βορυσθενȣς· ει δε και την Μαιωτιν προσθειη τις τῳ πελαγει (και γαρ εϛιν ὡς αν μερος τι τȣ Ταναιδος). Interpres videtur legiſſe ει ΜΗ, quod ſententiam non expedit. Scribendum ſuſpicor; βορειοτατον δε το τȣ Βορυσθενȣς ΣΤΟΜΑ· ει δε και την Μαιωτιν προσθειη τις τῳ πελαγει, (και γαρ εϛιν ὡς αν μερος τι,) ΤΟ τȣ Ταναιδος.

P. CLXXXIX. A.

Scribendum eſt forte; Ῥωμαιοι τα πολλα εθνη παραλαβοντες ΚΑΤΑ την φυσιν ανημερα. *Vulgo* και ἀ.

P. CXCIV. B.

Ανεγραψε γαρ [Ἱππαρχος] τας γιγνομενας εν τοις ȣρανιοις διαφορας καθ' ἑκαϛον της γης τοπον των εν [1] Τῳ καθ' ἡμας

[1] *Vulgo* τῃ. —

ἡμας [2] ΤΕΤΑΡΤΗΜΟΡΙΩ τεταγμενων· λεγω δε [3] ΤΟ απο τȣ ισημερινȣ μεχρι του βορεȣ πολȣ. Sic, opinor, ſcribendus eſt hic locus.

[2] *Vulga* τεταρτημοριων. — [3] τον.

L. III. P. CCXII. B.

Διο και τρισι μησιν εις Ιταλιαν καταραι· μολις ΓΑΡ διενεχθεις περι τε τας Γυμνησιας νησȣς και περι Σαρδονα, και τ' αλλα απαντικρυ τȣτων μερη της Λιβυης. Interpunctionem reſtituerat Caſaubonus ſic. Διο και τρισι μησιν εις Ιταλιαν καταραι μολις, διενεχθεις κ. τ. λ. Et quidem ſatis commode. Si quis tamen το ΓΑΡ non prorſus inſititium iudicet, legere poteſt non ineleganter ΠΑΡΑΔΙΕΝΕΧΘΕΙΣ.

P. CCXV. C.

Ειναι τε ΠΑΡΑΘΑΛΑΤΤΙΟΝ το ζωον τȣτο, de *Thynno* ait Polybius. Correxit Caſaubonus; ειναι τε 'ΥΝ (male in impreſſis ȣν) θαλαττιον το ζωον τȣτο. Ad ſenſum

ſenſum optime. Ad antiquae lectionis veſtigia propius accederet; ειναι τε ΑΡΑ θαλαττιον ῾ΥΝ τ.

P. CCXIX. A.

Locus corruptiſſimus ſic forte reſtituendus eſt. Τον [1] ΔΕ ΛΟΓΟΝ (ita lego ex emendatione Caſauboni) ȣ τον αυτον ειναι [2] ΤΟΥΤΩΝ ποτε τοις Αττικοις· αλλ᾽ εκεινοις μεν αινιγματι εοικεναι την μεταλλειαν· ὁσα μεν γαρ [3] ΕΛΑΒΟΝ, ανελαβον, φησιν, ȣκ ελαβον· ὁσα δὲ ειχον, απεβαλον· τȣτοις δ᾽ ὑπεραγαν λυσιτελη.

[1] *Vulgo* δολον. — [2] τȣτον. — [3] deeſt.

P. CCXXIV. C.

De Iberis Turditanis ait Strabo; Υπολαβοι δ᾽ αν τις εκ της πολλης ευδαιμονιας και μακραιωνας ονομασθηναι τȣς ενθαδε ανθρωπȣς, και μαλιστα τȣς ἡγεμονας· και δια τȣτο Ανακρεοντα μεν ȣτως ειπειν·

Εγω

Εγω τ' [1] ΟΥΤ' ΑΝ Αμαλθιης
Βȣλοιμην κερας, [2] ΟΥΤ' ΕΤΗ
Πεντηκοντα τε και ἑκατον
Ταρτησσȣ βασιλευσαι·

Ἡροδοτον δε και το ονομα τȣ βασιλεως καταγραψαι, καλεσαντα Αργανθωνιον. Η γαρ ουτω δεξαιτ' αν τις, Η ισον τȣτῳ τȣ Ανακρεοντος, η κοινοτερον, ȣτε Ταρτησσȣ πολυν χρονον βασιλευσαι. Posteriora, Casaubono suspecta, et certe perobscura, sic forte refingenda sunt. Η γαρ ουτω δεξαιτ' αν τις, ΜΗ ισον τȣτῳ, ΤΟ τȣ Ανακρεοντος, η κοινοτερον, ουτε Ταρτησσου πολυν χρονον βασιλευσαι. Sensus plenus est; *Vel enim sic accipiat aliquis* dictum Anacreontis, *se nolle regnare tempus aequale huic Arganthonio*, *vel generalius*, *se nolle regnare tempus longum Tartessi*.

[1] *Vulgo* αν ȣτ'. [2] *Vulgo* ȣτι τα. Emendauit Casaubonus, felicissime; nisi forte malit quis forma Ionica scribere, ȣτ' ετεα. Quod metro aeque conueniret.

P. CCXXXVI. A.

Εμποϱειον δ' εστι τοις εν τη πεϱαια ΣΑΙΜΑΣΙ. De *Malaca*, hodie *Malaga*, loquitur. Sed *Saemades* illi omnibus, credo, aeque ac Xylandrò ignoti. Obuium eſt reponere ΝΟΜΑΣΙ. Nam *Maſſaeſylii*, qui etiam ΝΟΜΑΔΕΣ vocabantur, teſte ipſo Strabone, L. XVII. p. 1190. oram Africae incolebant, quae in Malacam, licet paulo orientalior, ſpectare dicatur.

P. CCLVI. A.

Μελαγκϱαινας. Melius Salmaſius ΜΕΛΑΓΚΡΑΝΙΑΣ. Praecedentia autem vel cum Caſaubono parentheſi includenda ſunt, vel potius pro ſcholio habenda et in marginem reiicienda. Sic. [1] ΜΕΛΑΓΚΡΑΝΙΣ, σχινȣ ειδος, εξ οὑ πλεκεται τα σχοινια· και Φιλητας τε εν Ἑϱμηνεια·

[1] *Vulgo* Μελαγκϱαινας.

Δεϱγα-

Λευγαλεος δε χιτων πεπινωμενος· αμφι δ' [2] ΑΡΑΙΗΝ

ΙΞΥΝ ειλειται κομμα μελαγκρανιον' ὡς σχοινῳ εζωσμενῳ.

[2] *Vulgo* αρκιη Ιξυς. Correxit Salmasius.

In operis Philetei titulo, qui Xylandro suspectus est, pro Ἑρμηνεια libenter legerem ἙΡΜΗ, vel ἙΡΜΗ ΕΛΕΓΕΙΑ. Philetas ἙΡΜΗ citatur a Parthenio, Erot. C. II. Quinetiam in versu secundo, pro κομμα, quod aperte mendosum est, Salmasius restituebat ἉΜΜΑ. Malim ΖΩΜΑ.

P. CCLX. D.

Scribendum est; εν τῳ Ηρακλειῳ — Τῳ ενθαδε. *in fano Herculis, quod Gadibus est. Vulgo* legitur το.

L. IV. P. CCLXXIX. A.

— ἡνικα τοσετον ΑΠΕΙΡΓΑΣΑΤΟ φθορον Ἑλληνων και βαρβαρων. Syntaxis, opinor, postulat ΑΠΕΙΡΓΑΣΤΟ.

Ibid.

Ibid. B.

Scribendum eſt; εξ οὗ πλουτον απηνεγκαντο ΠΟΛΥΝ, ΤΕΛΗ πραττομενοι τους αναπλεοντας και τους καταγομενους. Vt interpres videtur legiſſe. *Vulgo* ſcribitur πολυτελη π.

P. CCXCII. B.

Deſcribit Aram Lugdunenſem Auguſto dedicatam. εστι δε βωμος αξιολογος επιγραφην εχων των εθνων ἑξηκοντα τον αριθμον· και εικονες τουτων ἑκαστου μια, και αλλος μεγας. An ſcribendum? και αλλος ΚΑΙΣΑΡΟΣ μεγας. Nam *magnam* illam *imaginem* Auguſti fuiſſe, et Strabonem nomen eius non tacuiſſe, certe probabile eſt.

P. CCCIII. B.

— οικειν δε ταυτην [νησον ſcilicet, obiectam oſtio Ligeris] τας των ΣΑΜΝΙΤΩΝ γυναικας. Omnino reponendum eſt ΝΑΜΝΙΤΩΝ. V. ſupra p. 289. B. ὁ δε Λειγηρ μεταξυ Πικτονων τε και ΝΑΜΝΙΤΩΝ

ΝΙΤΩΝ εκβαλλει. Eodem modo corrigendus eſt Dionyſius Periegetes, a Caſaubono citatus.

Ibid. C.

ὥστε τινα εμπιπτειν την τȢτο ΠΗΣΟΜΕΝΗΝ. Error eſt librarii, an typographi? pro ΠΕΙΣΟΜΕΝΗΝ. *Paſſuram.*

P. cccxiii. B.

— ὥστε τας δὶ αυτων ὑπερβολας τȢ ορȢς, προτερον Ȣσας ολιγας και δυσπερατȢς, νυνι πολλαχοθεν ειναι, και ασφαλεις απο τὼν ανθρωπων, και ευβατȢς. ῾ΩΝ ῾ΕΝ ΕΣΤΙ δια την κατασκεὺην. Scribendum credo; και ευβατȢς, ῾ΩΣ ΕΝΕΣΤΙ, δια την κατασκευην. *Quantum licet.* Vide quae ſequuntur.

P. cccxvi. C.

Το μεν τοι πλεον [των Αλπεων] και μαλιστα περι τας κορυφας — λυπρον και ακαρπον, δια τε τας ΤΕΧΝΑΣ και την τραχυτητα της γης. Pro voce τεχνας, quam mendoſam eſſe vidit Caſaubonus,

bonus, reponenda est, credo, ΠΑΧΝΑΣ, *pruinas.*

P. CCCXVII. B.

Πρωτη δ' εστι ΤΟΥΤΟΥ ἡ, τȣ Ρηνȣ περαν και της λιμνης, κεκλιμενη προς ἑω ραχις. Scribendum est ΤΟΥΤΩΝ [μερων scilicet, vel κορυφων, de quibus modo loquutus est.]

Ibid. C.

'Οι μεν ȣν Ιαποδες προτερον και ευανδρȣντες, και ΤΟΥΣ 'ΟΡΟΥΣ εφ' εκατερον των οικησιν εχοντες. — Scribendum est, credo, ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ εφ' ἑκατερον. *ex vtraque parte montis.*

P. CCCXVIII. A.

Μεθ' ούς ἡ Σεγεστικη πολις εν πεδιῳ· παρ' ἡν 'Ο ΡΗΝΟΣ ΑΥΤΟΣ παραρρει ποταμος, εκδιδȣς εις τον Ιστρον. Haec corrupta esse omnes viderunt. Verisimiliter forte legamus; παρ' ἡν 'ΟΛΗΝ 'Ο ΣΑΟΣ π. Eadem pene phrasi vsus est Strabo,

Strabo, L. X. p. 733. A. διαρρει δ' αυτην 'ΟΛΗΝ ο Ληθαιος ποταμος.

L. V. p. cccxxxiv. B.

Επει και εν Ουερκελλοις χρυσωρυχιον ην· κωμη δ' εστι πλησιον ΙΚΤΟΥΜΟΥΛΩΝ και ΤΑΥΤΗΣ ΤΗΣ κωμης· αμφω δ'εισι περι Πλακεντιαν. Corrigebat Casaubonus; „Saltem Ικτȣμȣλȣ. Sed de hoc loco quaerendum amplius. Deinde puto legendum; και αυτης ȣσης κωμης.„ Posteriora fortasse vera sunt. Pro Ικτȣμȣλων reponendum credo ΟΥΙΚΤΟΥΜΟΥΙΩΝ. Emporium erat prope Placentiam, a Liuio appellatum *Victumviae*. L. XXI. c. 57. Quinetiam sub Ουερκελλοις latere suspicor nomen alterius Emporii, a Livio ibidem sine nomine memorati; nam *Vercellae*, quas innui cogitabat Casaubonus, trans Padum erant, et a Placentia nimium quantum distantes.

P. cccxxxvi. C.

Expedita erit sententia, si legamus, ȣχ' ὁιος τε ΩΝ. *Vulgo* ην.

P. CCCLIV. B.

— και Δημητριος ὑστερον τȢς ΑΛ-ΛΟΥΣ των ληστων αναπεμπων τοις Ρωμαιοις. Legendum eſt, niſi fallor, τȢς ʿΑΛΟΝΤΑΣ των ληστων, *qui capti fuerant ex praedonibus.*

P. CCCLVI. B.

Scribendum eſt; των δ᾽ επι θαλαττῃ πολεων τȢτων [1] ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΗ μονον. Et mox, βαδιζοντι [2] επι ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ, vel ΑΠΟ της Ρωμης.

[1] *Vulgo* εφαπτομενων. [2] *Vulgo* επι της Ρωμης.

P. CCCLXXI. B.

Αλλοι δε λεγȢσιν, οικȢντων Οπικων προτερον και Αυσονων· ʿΟΙΔ᾽ εκεινȢς κατασχειν ὑστερον Οσκων τι εθνος. Scribendum credo; και Αυσονων ΜΕΤ᾽ εκεινȢς, κ.

P. CCCLXXV. C.

Planior foret ſententia, ſi ſcriberetur; του Κοκκηϊȣ τȢ ποιησαντος την διωρυγα·

εκεινην

εκεινην τε και ΤΗΝ *επι* Νεαν *πολιν εκ* Δικαιαρχιας. ΤΗΣ *επι ταις* Βαϊαις. V. p. ſqq. Dicaearchia *iuxta Baias* ſita erat, et *διωρυξ κρυπτη* montis *inter Dicaearchiam et Neapolin* ſimilis erat huic inter Auernum et Cumas.

P. CCCLXXVII. B.

Πλειστα *δ' ιχνη της* Ελληνικης *αγωγης ενταυθα σωζεται, γυμνασια τε και* ΕΦΗΒΙΑΚΑ, *φρατρια.* Malim, *και* ΕΦΗΒΕΙΑ, ΚΑΙ *φρατρια.*

P. CCCLXXVIII. B.

Νωλης *δε και* Νεκεριας. *και* Αχερων, *ὁμωνυμε κατοικιας της περι* Κρεμωνα, *επινειον εστιν* Η ΠΟΙΕΙ *παρα τῳ* Σαρνῳ *ποταμῳ.* Verba *η ποιει* Caſaubono inducenda videntur. Sed omittendo, vel alias corrumpendo, ſaepius peccant Librarii quam voces prorſus alienas inſerendo. Legendum ſuſpicor; *επινειον εστιν* Ἡ ΠΟΜΠΑΙΑ *παρα τῳ* Σαρνῳ *ποταμῳ.* Supra dixerat, *την* ΠΟΜΠΑΙΑΝ, *ἣν παραρ-*

 ρει

ῥει ὁ Σαρνος ποταμος. Infra tamen, p. 385. A. ΠΟΜΠΗΙΑΝ vocat, et fortaſſe rectius, cum Latinum nomen ſit *Pompeii.*

P. CCCLXXX. C.

— το δ᾽ εκτεφρωθεν της γης, μετεωρισμον λαβον, κατασκηψαι παλιν τυφωνοειδως εις την νησον, και επι τρεις ΤΗΣ ΘΑΛΑΤΤΗΣ αναχωρησαι σταδιους· αναχωρησασαν δ᾽ ου πολυ, ὑποστρεψαι, και τη παλιρροια κατακλυσαι την νησον. Omnino ſcribendum eſt, ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ.

P. CCCLXXXI. A.

Ἀι μεν ουν ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ πολεις των Καμπανων, κ. τ. λ. Interpres videtur legiſſe ΠΑΡΑΛΙΑΙ, quod veriſſimum credo.

L. VI. P. CCCLXXXVII. A.

Της δε νησου [Λευκοσιας] προκειται το ακρωτηριον ταις Σειρηνουσσαις, και ποιουν τον Ποσειδωνιατην κολπον. Corrigebat Salmaſius ΤΩΝ ΣΕΙΡΗΝΟΥΣΣΩΝ. Sed per-

perſpicuum eſt, ex ſitu inſulae Leucoſiae et ex ipſa Straboniani peripli ſerie, haec intelligenda eſſe non de Sirenuſis, ſed de auſtraliori illo promontorio, quod, cum Sirenuſis, *Sinum Paeſtanum* efficit. Scribendum eſt igitur, *το ακρωτηριον ταις Σειρηνουσσαις* ANTAIPON, vel aliquid ſimile. V. infra p. 430. B. de promontoriis Iapygio et Lacinio. *το Λακινιον* ANTAIPON *απο της ἑσπερας αυτῳ.*

P. cccxcv. C.

— *μεμφομενοι τον Απολλωνα και την Αρτεμιν, ει* ΤΟΙΟΥΤΟΙ *τυγχανοιεν ανθ' ὧν ετιμωρȣν αυτοις.* Corrigendum credo; ΤΟΙΟΥΤΩΝ.

P. cccciv. A.

Τοσȣτον δ' ευτυχια διηνεγκεν ἡ πολις αὑτη ΤΟ ΠΛΕΟΝ. Malim, ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ. Quae locutio Straboni familiaris eſt. V. p. 395. D. 418. B.

P. ccccv. B.

Πολυ δε ιταμωτερον το ΤΟΙΑΥΤΑ ποιειν εξ Ιλιȣ κεκομισμενα ξοανα, ὁσα φασιν ὁι ξυγγραφεις. Scribendum eſt, ΤΟΣΑΥΤΑ. Non enim de *qualitate* indignatur Strabo, ſed de *numero* ſtatuarum Mineruae Iliadis, quae in variis locis, quaſi ab Ilio allatae, oſtendebantur.

P. ccccix. B.

Ἱκανως αν και αυτη ΔΟΞΟΙ ΤΟ απο τȣ μεσημβρινȣ σημειȣ. Pro δοξοι το reponendum ſuſpicor ΔΟΞΟΙΤΟ, quanquam caetera minime expedita ſunt.

P. ccccxii. A.

Fragmentum Pindaricum ſic, credo, repraeſentandum erat. Ξυνες Ὁ ΤΙ λεγω,

Ζαθεων ἱερων ὁμωνυμε πατερ,
Κτιστορ Αιτνας.

Vulgo τοι.

P.

P. ccccxvi. C.

Και ὑποβας. Haec verba a Strabone ſaepius vſurpata, ad citationes auctorum connectendas, probat Caſaubonus. Sed in hoc loco, cum Anapaeſtorum Sophoclis et ſenſum et metrum expleant, a poeta ipſo et non a Strabone profecta crediderim. De Inacho ſcilicet fluuio ait Sophocles;

— ῥει γαρ απ᾽ ακρας
Πινδȣ, Λακμȣ τ᾽ απο Περραιβων,
Εις Αμφιλοχȣς κἀκαρνανας,
Μισγει δ᾽ ὑδασιν τȣ Αχελωȣ,
ΚΑΙ ῾ΥΠΟΒΑΣ ενθενδ᾽ εις Αργος,
Δια κυμα τεμων, ἡκει δημον
Τον Λυρκειȣ.

Vbi ea, και ὑποβας, dicta videntur de fluuio terram *ſubeunte.*

P. ccccxxvi. A.

Τȣ δε κολπȣ παντος τȣ Ταραντινȣ το πλεον αλιμενȣ οντος, ενταυθα εστι μεγιστος και καλλιστος, γεφυρα κλειομενος

μεγαλη· Poſt *καλλιστος* deſideratur, opinor, ΛΙΜΗΝ.

P. CCCCXXXIII. B.

Τουντευθεν δ' ηδη (a *Beneuento* ſcilicet) *μεχρι της Ρωμης Αππια καλειται, δια Καυδιε, και Καλατιας, και Κασιλινε, και Καπυας, μεχρι* ΟΥΕΝΟΥΣΙΑΣ· *τα δ' ενθενδε ειρηται* Pro ΟΥΕΝΟΥΣΙΑΣ omnino reponere debemus ΣΙΝΟΥΕΣΣΗΣ. V. ſupra p. 356. B. vbi reliqua *Viae Appiae* deſcripta ſunt, a *Roma* ad *Sinueſſam.*

P. CCCCXXXVI. C.

Εντευθεν δ' (a *Gargano*) *εις Αγκωνα σ ν δ' μιλια φησιν εκεινος· ὁ δ' Αρτεμιδωρος εις* Α Σ Η *πλησιον* ΤΑ *τε Αγκωνος σταδιες ειρηκε α σ ν, πολυ ενδεεστερον εκεινε.* Haec corrupta eſſe omnes viderunt. De numeris nihil certi pronunciare auſim. Sententiae formam hanc fuiſſe ſuſpicor. *ὁ δ' Αρτεμιδωρος εις* ΑΣΠΙΑΝ ΠΟΤΑΜΟΝ *πλησιον* ΟΝΤΑ *τε* Α.

P.

P. ccccxxxvii. A.

Pro Σιλαν πολιν (quae, opinor, nusquam erat) restituendum credo ΣΠΙΝΑΝ πολιν. V. supra p. 327. C.

Lib. VII. p. ccccxlix. C.

Επιτασεις μεν γαρ και ανεσεις δεχεται, τεταγμενας δε και ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΥΣΑΣ, ὁ Ωκεανος εν τοις τοιουτοις παθεσιν. Vox περιοριζουσαι Casaubono merito suspecta est. Scribendum credo, ΠΕΡΙΟΔΙΖΟΥΣΑΣ. *periodice recurrentes.*

P. ccccl. B.

Ουτε δε τοσουτῳ ταχει την επιβασιν ῾ΟΡΩΜΕΝΗΝ ἱστορουμεν. Malim ῾ΟΡΜΩΜΕΝΗΝ.

P. ccccLVI. A.

Αν τετταρας δ' η πεντε γεγαμηκως τυχοι
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ τις, ανυμεναιος, αθλιος,
Ανυμφος, ουτος επικαλειτ' εν τοις εκει.

Cor-

Corrigebat Salmasius, *τυχῃ Καταστρεφῃ τις.* Malim scribere, literula tantum addita, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ. *Τυγχανειν καταστροφης* est *mori.*

Ibid. D.

Καταρχας μεν ἱερεα ΚΑΤΑΘΕΙΝΑΙ *τȣ μαλιστα τιμωμενȣ παρ᾽ αυτοις Θεȣ.* Scribendum est ΚΑΤΑΣΤΗΝΑΙ, *constitutum esse.*

P. CCCCLXV. A.

Και νυν οικȣσιν αυτοθι ΜΥΣΟΙ *καλȣμενοι.* Scribendum suspicor ΜΟΙΣΟΙ. Sic enim, Strabonis aetate, appellabatur Thraciae populus, quem ille non nisi leui nominis differentia ab Homeri *Mysis* distinctum vult. Confer p. 453. A. vbi etiam libenter legerem; *και ὃς νυν* ΜΟΙΣΟΥΣ *καλȣσιν.*

P. CCCCLXXX. C.

Και τα ὑπερ τȣτων προς τον ισθμον καθηκοντα. Scribendum credo; *προς τον* ΙΣΤΡΟΝ.

P.

P. CCCCLXXXVIII. A.

Φησι δε ὁ Θεοπομπος των ονοματων το μεν ἡκειν απο τȣ ανδρος ἡγησαμενȣ των τοπων εξ ʽΩΝ *το γενος· τον Αδριαν δε ποταμȣ επωνυμον γενεσθαι.* Codd. veteres, teſte Caſaubono, pro *εξ* ʽΩΝ habent *εξ* ΙΣΗΣ. Totum igitur locum ſic reſtituendum eſſe ſuſpicor. *απο τȣ ανδρος ἡγησαμενȣ των τοπων, εξ* Ιȣς *οντος το γενος.* Ex hoc ſcilicet nomen *Ιονιος*, ex fluuio *Αδριας*.

P. CCCCLXXXIX. A.

Το μεν τοι πλεον δια την αγριοτητα των ανθρωπων και το ληστρικον ΕΘΝΟΣ. Malim, ΕΘΟΣ.

L. VIII. P. DXXII. C.

Μεταξυ δε της τȣ Πηνειȣ *και τȣ* Σελληεντος *εκβολης* Πυλος *ωκειτο κατα την* Σκολλιν, *ȣχ' ἡ τȣ* Νεστορος *πολις αλλ' ἑτερα τις* ʽΗ *προς τον* Αλφειον· *ἡς ȣδεν εστι κοινωνημα, ȣδε τη προς τον* Παμισον, *ειτε* Αμαθον *χρη καλειν.* Locus deploratus;

ploratus, qui fic, opinor, reftitui poteft. αλλ' ἑτερα τις, ἡς ȣδεν εστι κοινωνημα ΟΥΔΕ ΤΗ προς τον Αλφειον, ουδε τη προς τον Παμισον.

P. DXXVIII. B.

Μεστη δ' εστιν ἡ γη πασα Αρτεμισιων και Αφροδισιων και Νυμφαιων εν αλσεσιν αιθεων, ὡς το πολυ δια την ευϋδριαν· συχνα δε και Ἑρμεια εν ταις ὁδοις και Ποσειδεια επι ταις ακταις. Vox ανθεων Xylandro et Cafaubono fufpecta eft, adeoque ab altero in αναθεματων, ab altero in ανατεθεντων mutata. Sed perperam. *Artemifia* enim et *Aphrodifia* et *Nymphaea* (quae hic memorantur) funt reuera *florum* nomina; ficut etiam *Hermea*, credo, et *Pofidea;* licet fingulorum fpecies determinare haud facile fit. *Artemifia* et *Nymphaea* nomina fua adhuc fervant.

P. DXXXIII. A.

Ὑποδεχεται δε το πλειστον τȣ ὑδατος ὁ Ανιγρος, βαθυς και ὑπτιος ων, ὡστε λιμνα-

λιμναζειν· ΘΙΝΩΔΗΣ δ' ων ὁ τοπος εξ εικοσι σταδιων ΒΑΘΕΙΑΝ ΟΧΘΗΝ παρεχει, και τυς ιχθυας αβρωτυς ποιει. Casaubonus pulcherrime, pro βαθειαν οχθην, reposuit ΒΑΡΕΙΑΝ ΟΣΜΗΝ. Pausanias, qui receptam tueri lectionem Kuhnio videtur, de re omnino alia loquitur. V. eum, L. V. p. 386. Sed etiam pro θινωδης *arenosus*, reponendum credo ΘΡΥΩΔΗΣ, *uluosus*. Ab *ulua* enim odor talis oriri solet. Quinetiam mox reponendum credo; ἡτε ὑπτιοτης τυ ΑΝΙΓΡΟΥ, pro αντρυ: quod ridiculum est scribae erratum, de *antris*, quae in hac et praecedenti pagina memorata sunt, nimium cogitantis.

P. DLXIX. A.

Πλασμα δε και το Αργος ανυδρον.
— ΘΕΟΙ Δ' ΑΝ θεσαν Αργος ΑΝΥΔΡΟΝ.

Της τε χωρας κοιλης υσης κ. τ. λ. Scribendum credo; Πλασμα δε και το, — Αργος ανυδρον ΕΟΝ ΔΑΝΑΑΙ θεσαν Αργος

Αϱγος ΕΝΥΔΡΟΝ. Sic enim idem verſus, quem hic, opinor, refutat Strabo, pagina proxima recte ſcribitur.

P. DLXXXV. B.

Και τȣς ταφȣς συνανασκαπτοντες ἑυϱισκον οστϱακινων ΤΟΡΕΥΜΑΤΩΝ πληϑη, πολλα δε και χαλκωματα. *Teſtacea opera* an recte τοϱευματα, i. e. *caelo ſculpta* appellentur, dubito. Quid ſi legamus? ΣΟΡΕΥΜΑΤΩΝ, *vrnarum ſepulchralium*. Talis certe vox a σοϱος non male deducatur, quanquam in lexicis non compareт.

P. DXCI. B.

Ειτα λεγει αιτιαν τȣ εμπλατυνεσϑαι τοις πεϱι Αχαιων λογοις, το επι τοσȣτον αυξηϑεντας, ὡς και Λακεδαιμονιȣς ὑπεϱβαλλεσϑαι, μη ΑΞΙΟΥΣ γνωϱιζεσϑαι. Scribendum credo, ΑΞΙΩΣ.

Lib. IX. p. DCXXXV. C.

Scribendum eſt, opinor, ſententia poſtulante; ȣτε γαϱ μη εχων τις πολλα διδοιη

δοιη αν πολλα, ῾Ο ΤΕ ΜΗ λαμβανων πολλα ȣκ αν εχοι πολλα. Vulgo ȣτε λ.

P. DCXLIII. D.

Το μεν ȣν εξαρχης τοις εγγυς μετην και τȣτων τȣ μαντειȣ. *Deesse aliquid* vidit Casaubonus. Legendum credo, και τȣτων (των συνοδων scilicet) ΚΑΙ τȣ μαντειȣ.

P. DCXLVII. B.

Πλην ει συγχειν εβȣλετο τον τε της ἱστοριας και τον τȣ μυθȣ ΤΟΠΟΝ. Vett. q. τροπον. Vtrumuis fortasse ferri posset, sed Strabonem scripsisse suspicor ΤΥΠΟΝ.

P. DCLI. B.

Reponenda est, credo, vox φησι, quae intercidit. εκεισε γαρ ὁ Αχιλλευς ὑποσχεσθαι ΦΗΣΙ τῳ Μενοιτιῳ καταξειν τον Πατροκλον εκ της στρατειας επανελθοντα. Sic enim Achilles, ap. Homerum, Il. Σ 326.

Φην δε οἱ εις Οποεντα περικλυτον
υἱον απαξειν,
Ιλιον εκπερσαντα, λαχοντα τε ληϊ-
δος αισαν.

P. DCLXVII. C.

Και τα μεταλλα της ποικιλης λιθȣ της Σκυριας, καθαπερ της Καρυστιας και της ΔΕΤΚΑΛΙΑΣ. Vox vltima Caſaubono merito ſuſpecta eſt. Reponi poſſet, mutatione minima, ΛΕΥΚΑΔΙΑΣ, ſi de Leucadii marmoris praeſtantia teſtimonia ſuppeterent.

P. DCLXXVI. B.

Ειναι δε το νυν καλȣμενον Πελασγικον πεδιον, εν Λαρισσῃ, και Γυρτωνῃ, και Φεραις, και Μοψιον, και Βοιβηΐς κ. τ. λ. Haec ſic refingenda ſunt. εν Ὡ ΛΑΡΙΣΣΗ και ΓΥΡΤΩΝΗ, και ΦΕΡΑΙ.

Lib. X. p. DCXCVIII. B.

— — ὡστε ȣκ ἀν ειδειης ὁπȣ εστι το αρκτικον κλιμα, ȣδε ΑΡΧΗ εστιν. Poſteriora

ſteriora corrupta eſſe patet. Scribendum ſuſpicor, ὁδε ΕΙ ΑΡΧΗΝ εστιν. *neque ſi omnino exiſtit.*

P. DCC. A.

Haec legenda ſunt *interrogative.* Ου γαρ τȣτ' αν ειη λεγων (vel f. ΛΕΓΕΙΝ) εξ ὁλης μεν τοσȣς, εκ δε μιας των τετταρων παρ' ἑνα τȣς ἡμισεις; Computatione autem minus accurata vtitur Strabo, nam 24, non παρ' ἑνα ſed παρα δυο, ſunt ἡμισεις των 52.

P. DCCII. B.

Λοιπη δ' εστι των ὑπο τῳ Οδυσσει τεταγμενων νησων ἡ Ζακυνθος, μικρῳ προς ἙΤΕΡΑΝ μαλλον της Κεφαλληνιας κεκλιμενη και ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, ΣΥΝΑΠΤΩΝ· Δ' αυτην, πλεων εστιν ὁ κυκλος της Ζακυνθȣ σταδιων ἑκατον ἑξηκοντα. Corrigebat Palmerius προς ἑσπεραν, quod omnino falſum eſt, licet etiam in editione Aldina reperiatur. Nam Zacynthus Cephallenia orientalior eſt. Ve-

 ritati,

ritati, opinor, conſentaneum eſſet, ſi legeremus, *μικρῳ προς* ʽΕΩ *μαλλον κεκλιμενη της* Κεφαλληνιας, *και* ΤΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ ΣΥΝΑΠΤΟΥΣ, *αυτην. et eam Peloponneſo connectens.* Deinde noua incipit ſententia. Πλεων (vel f. Πλεων Δ') *εστιν κ. τ. λ.*

P. DCCXIII. B.

Αλλα *μην συγε, ω* Πολυβιε, *ὁ τας των αλλων* ΔΟΓΜΑΤΙΚΑΣ *αποφασεις περι των διαστηματων εισαγων, ȣκ εν τοις εξω της* ʽΕλλαδος *μονον, αλλα και εν τοις* ʽΕλληνικοις, ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΟΥΣ *ευθυνας τας μεν* Ποσειδωνιῳ, *τας δ'* Αρτεμιδωρῳ, *τας δ' αλλοις πλειοσι.* In his primum, pro *δογματικας*, vix dubito reponendum eſſe verbum Polybianum ΛΑΟΔΟΓΜΑΤΙΚΑΣ. V. ſupra ad L. II. p. 163. D.

Caetera ſic ſcribenda ſuſpicor. *αλλα και εν τοις* ʽΕλληνικοις, ΝΗ ΔΙΑ, ΔΙΔΩΣ *ευθυνας.* Quid ſit *ευθυνας διδοναι* declarauit Caſaubonus.

P.

P. DCCXV.

Sententia implexa noua prorſus interpunctione, et leuibus quibusdam mutationibus, adiuuanda eſt. Τοιȣτȣς γαρ τινας δαιμονας, η προσπολȣς θεων, τȣς Κȣρητας [1] ΦΑΣΙΝ ʽΟΙ παραδιδοντες τα Κρητικα και τα Φρυγια, ἱερȣργιαις τισιν εμπεπλεγμενα, ταις μεν μυστικαις, ταις δ' αλλως, περι τε την τȣ Διος παιδοτροφιαν την εν τῃ Κρητῃ, και τȣς της μητρος των θεων οργιασμȣς εν τῃ Φρυγιᾳ και τοις περι την Ιδην την Τρωικην τοποις. Τοσαυτη δ' εστιν εν τοις λογοις τȣτοις ποικιλια, των μεν τȣς αυτȣς τοις Κȣρησι τȣς Κορυβαντας και Καβειρȣς και Ιδαιȣς Δακτυλȣς και Τελχινας αποφαινοντων, των δε συγγενεις αλληλων, και μικρας τινας αυτων προς αλληλȣς διαφορας διαστελλοντων, ὡς δε τυπῳ ειπειν και κατα τε πλεον, ἁπαντας ενθȣσιαστικȣς τινας και βακχικȣς, και ενοπλιῳ κινησει, μετα θορυβȣ και ψοφȣ και κυμ-

 βαλων

[1] *Vulgo* Φασιν· οἱ δε π.

βαλων και τυμπανων και ὁπλων ετι δ' αυλȣ και βοης, εκπληττοντας κατα τας ἱερȣργιας εν σχηματι διακονων, [2] 'ΩΣΤΕ και τα ἱερα τροπον τινα κοινοποιεισθαι, ταυτα τε και των Σαμοθρακων και τα εν Λημνῳ και αλλα πλειω, δια το τȣς προσπολȣς λεγεσθαι τȣς αυτȣς.

[2] *Vulgo* διακονων· τε, και.

P. DCCXVIII. A.

Εν δε τῃ Κρητῃ και ταυτα, και τα τȣ Διος ἱερα ιδιως επετελειτο μετ' οργιασμȣ, και τοιȣτων προσπολων, 'ΟΙ περι τον Διονυσον εισιν ὁ Σατυροι. Scribendum est, credo, 'ΟΙΟΙ περι τον Δ.

P. DCCXIX. A.

'Οι δ' 'Ελληνες τȣς προσπολȣς αυτης ὁμωνυμως Κȣρητας λεγȣσιν, ȣ μην γε απο της αυτης μυθοποιΐας, αλλ' 'ΕΤΕΡΟΥΣ, ὡς αν ὑπȣργȣς τινας, τοις Σατυροις αναλογον. Scribendum est, opinor, αλλ' 'ΕΤΕΡΑΣ.

P. DCCXX. D.

In fragmento Euripidis ex Palamede reponendum eſt forte, Τυμπανων [1] ΙΑΧΑΙΣ. Et mox. [2] ΚΑΙ Σειληνον και Μ.

[1] *Vulgo* ιακχοις. [2] *Deeſt* και.

P. DCCXXI. B.

Της μεν ȣν Κοτυος ΤΗΣ εν τοις Ηδωνοις Αισχυλος μεμνηται· ειπων γαρ, Σεμνα Κοτυς εν τοις Ηδωνοις, ΟΡΙΑ δ' οργαν ΕΧΟΝΤΑ ΤΟΥΣ περι τον Διονυσον ευθεως επιφερει. Malim. Της μεν ȣν Κοτυος εν τοις Η. (deleto της) vt fabulae Aeſchyleae nomen ſit ΗΔΩΝΟΙ. Et mox. ειπων γαρ,

Σεμνα Κοτυς εν τοις Ηδωνοις,
ʽΟΜΟΙΑ δ' οργαν ʼΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟΙΣ περι Διονυσον ευθεως επιφερει. Scripti libri, teſte Caſaubono, habent εχοντας, vel εχοντες.

P. DCCXXVI. C.

Τȣ δε πληθȣς των μυθευομενων εκτεθεντος εις το μεσον, των μεν ὁμολογȣν-

των αλληλοις, των δ' εναντιωμενων, ευποϱωτεϱον ΑΝΤΙΔΟΥΝΑΙ, ΤΟ εξ αυτων εικαζειν τ' αληθες.

Scribendum credo; ευποϱωτεϱον ΑΝ ΤΙΣ ΔΥΝΑΙΤΟ εξ αυτων εικαζειν τ' αληθες.

P. DCCXXVII. A.

Επει δε πϱωτον πεϱι της Πελοποννησȣ, των τε αλλων νησων διηλθομεν, των εν τῳ Κοϱινθιακῳ κόλπῳ και των πϱο αυτȣ, πεϱι Κϱητης εφεξης ϱητεον· και γαϱ ΑΥΤΗΣ της Πελοποννησȣ εστι. Corrigebat Casaubonus, και γαϱ ΠΡΟ αυτης. Sed vero propius credo, και γαϱ ΑΥΤΗ ΠΡΟ τ.

P. DCCXXIX. C.

Κειται δ' εν πεδιῳ κυκλον εχȣσα ἡ Κνωσσος τον αϱχαιον τϱιακοντα σταδιων, μεταξυ της Λυκτιας και της Γοϱτυνιας, σταδιȣς διακοσιȣς, της δε Λυκτȣ, ἡν ὁ ποιητης Λυττον ωνομασεν, ἑκατον εικοσι. Locus haud dubie mancus sic forte supplendus

plendus eſt. *μεταξυ της Λυκτιας και της Γορτυνιας*, ΔΙΕΧΟΥΣΑ ΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ *σταδιες δ.*

P. DCCXXXII. B.

Εφωραθη γαρ αφιστας τοις Ρωμαιοις την βασιλειαν, εφ' Ὁ αυτος εις την αρχην καταστησαι. Graeciſmus, opinor, poſtulat vt ſcribamus, *εφ' Ὧ αυτος* — ΚΑΤΑΣΤΗΝΑΙ, vel, *εφ' Ὧ* ΑΥΤΟΝ — *καταστησαι. ea conditione, vt ipſe conſtitueretur*, vel, *vt ipſum conſtituerent.*

P. DCCXXXV. A.

Poſt *δεχεσθαι*, hiatus notatur, qui ſic forte ſupplendus eſt. ΑΛΛ' ΟΥΔ', ΕΙ *συγχωρησαιμεν τετο γε, και ὁ ἑξης λογος σωζοιτ' αν· ετε γαρ κατα την στρατειαν*, *ετε* ΚΑΤΑ *την επανοδον την εκειθεν τε Ιδομενεως, εικος εστιν ὑπο των εχθρων αυτε τας πολεις ηφανισθαι ταυτας.* Scribendum videtur, *ουτε* ΜΕΤΑ *την επανοδον*, vt infra C. *Αλλα μεν εδε* ΜΕΤΑ *την επανοδον.*

P. DCCXXXIX. C.

Εκφερυσι δε και τας πληγας, τας μεν δια χειρος, τας δε και δι᾽ ὁπλων ΣΙΔΗΡΩΝ. Potius, credo, ΑΣΙΔΗΡΩΝ. Sic enim in his belli rudimentis ſolitum.

P. DCCXLII. A.

Αθηναιοι δε ποτε πεμψαντες στρατειαν, ἡβηδον κατεσφαξαν τυς ΠΛΕΙΟΥΣ. Malim, τυς ΜΗΛΙΟΥΣ.

Lib. XI. p. DCCLXIV. B.

De *Cyro* fluuio ait; παραλαβων και τον ΑΡΡΑΒΩΝΑ, κ. τ. λ. in quo nomine, vtpote ſibi ignoto, haeret Caſaubonus. Sed ex proxima pagina patet Strabonem loqui de fluuio, quem ibi ΑΡΑΓΟΝ vocat. Idem igitur nomen etiam hic reponendum puto. MSS. habent ΑΡΡΑΓΩΝΑ, teſte Caſaubono.

P. DCCLXVI. B.

Και δη και εις στοματα δωδεκα φασι μεμερισθαι τας εκβολας [τυ Κυρυ ποτα-

ταμȣ], τα μεν τυφλα, τα δε παντελως ΕΠΙΓΕΛΩΝΤΑ, και μηδεν ὑφορμον απολειποντα. Vſum hunc verbi επιγελωντα fruſtra, opinor, *ex poetis* defendit poſtremus Strabonis editor. Scribendum credo; τα δε, παντελως ΕΠΙΓΕΙΑ ΟΝΤΑ. *prorſus terrena exiſtentia.*

Ibid. C.

Haec ſic refingenda eſſe ſuſpicor. παντα μεν γαρ [1] ΕΚΦΕΡΟΥΣΑ καρπον και τον ἡμερωτατον, παν δε φυτον· και γαρ τα αειθαλη φερει· τυγχανει δ᾽ επιμελειας ȣδε μικρας. Et mox. πολλαχȣ γȣν σπαρεισαν ἁπαξ δις εκφερειν καρπον, η καί τρις· [2] ΤΟ δε πρωτον και πεντηκονταχȣν· ανεαστον και ταυτα, ȣδε σιδηρῳ τμηθεισαν, αλλ᾽ αυτοξυλῳ αροτρῳ.

[1] *Vulgo* εκφερουσι. [2] *Vulgo* τον.

P. DCCLXVII. B.

ΕΥΕΡΝΗ δ᾽ εστι και τα βοσκηματα παρ᾽ αυτοις, τα τε ἡμερα, και τα αγρια. Quomo-

Quomodo *animalia* *ευεργη* dicantur, nescio. Verius puto ΕΥΓΕΝΗ.

P. DCCLXXII. C.

Δοκουσι δ' οἱ Αορσοι και οἱ Σιρακες Φυγαδες ειναι των ανωτερω και ΠΡΟΣΑΡΚΤΙΟΙ *μαλλον Αορσων*. Scribendum est, credo, ΠΡΟΣΑΡΚΤΙΩΝ. Hoc enim vult Strabo; Aorsos hos et Siracas olim profugisse ex illa Aorsorum gente, *qui superius et magis ad septentrionem siti sunt.* Sic etiam infra, D. *οἱ ανω Αορσοι* ab his Aorsis distinguuntur.

P. DCCLXXXIII. B.

Νεωτερισθεντων δε των εξω του Ταυρου, δια το προς ΑΛΛΗΛΟΥΣ *ειναι τους της Συριας και της Μηδιας βασιλεας, τους εχοντας και ταυτα.* Scribendum est, opinor, *προς* ΑΛΛΟΙΣ. *aliis negotiis intentos.* Scripti habent ΑΛΛΗΛΟΙΣ.

P. DCCLXXXVII. A.

Και δει διαπορειν, ἡνικα Αλεξανδρος τοιαυτα κατελαμβανε ταυταυθα, τι χρη
ΠΟΙ-

ΠΟΙΕΙΝ *τα επι των πρωτων Περσων, και των ετι προτερον ἡγεμονων, ὁποια εικος ην παρ᾽ αυτοις νενομισθαι.* Refcribendum puto, *τι χρη* ΝΟΕΙΝ.

P. DCCC. C.

Ἱστορεσι δε την Αρμενιαν, μικραν προτερον εσαν, αυξηθηναι δια των περι Αρταξιαν και ΘΑΡΙΑΔΗΝ. Potius, ΖΑΡΙΑΔΡΙΝ. Sic enim bis appellatur infra, p. 804.

P. DCCCI. A.

Ἡ μεν Αρξατα προς τοις ὁροις της Ατροπατιας, ἡ δε Αρταξατα προς τω ΑΡΤΑΞΗΝΩ *πεδιω.* Malim, ΑΡΑΞΗΝΩ. V. p. 803. C. Praecedentia ex MSS. fic refingi debent. *Αρταξατα τε — και* ΑΡΞΑΤΑ, ΑΜΦΟΤΕΡΑΙ *επι τω Αραξη.*

P. DCCCIV. B.

Τε μεν εν Αρταξια Τιγρανης ην απογονος και ειχε την ιδιως λεγομενην Αρμενιαν· — Τε δε Ζαριαδριος ὁ Σωφηνος ΑΡΤΑ-

ΑΡΤΑΝΗΣ εχων τα νοτια μερη, και τȣ- των τα προς δυσιν μαλλον. Scribendum eſt forte; τȣ δε Ζαριαδριος ὁ Σωφηνος, ΑΡΜΕΝΙΑΣ εχων τα νοτια μερη. vt nomen huius a Zariadre prognati principis ſit Σωφηνος; vel Σωφηνης, ſicut infra ſcribitur, p. 808. C.

L. XII. p. DCCCVIII. A.

Της δε μεγαλης Καππαδοκιας νυν μεν ȣκ ισμεν ΠΡΩΤΗΝ διαταξιν. Scribendum eſt, credo, ȣκ ισμεν ΠΩ ΤΗΝ διαταξιν. quia ſcilicet reductio Cappadociae in formam prouinciae, dum ſcribebat Strabo, imperata a Tiberio necdum perfecta erat. *Primam* autem iſtius regionis in decem praefecturas ſub regibus diſtributionem, vt ſibi bene notam pergit exponere. Addit. Προσεγενετο δ' ὑστερον παρα Ρωμαιων εκ της Κιλικιας ΤΗΣ προ Αρχελαȣ και ἑνδεκατη στρατηγια, ἡ περι Καστaβαλα τε και Κυβιστρα μεχρι της Αντιπατρȣ Δερβης τȣ ληστȣ· τῳ δε Αρχελαῳ και ἡ τραχεια περι Ελαιȣσσαν Κιλικια,

λικια, και πασα ἡ τα πειρατηρια συστησαμενη. Lego, ΤΟΙΣ προ Αρχελαϛ. Hoc enim, opinor, vult Strabo; poſt primam illam in decem praefecturas diſtributionem, Romanos adieciſſe *regibus ante Archelaum* vndecimam, a Caſtabalis ad Derben; et ipſi Archelao magnam Ciliciae της τραχειας partem.

P. DCCCIX. B.

In deſcriptione templi et vrbis Comanorum minus perſpicua ſunt quae ſequuntur. Καταονες δε εισιν οἱ ενοικϛντες, αλλως μεν ὑπο τῳ βασιλει τεταγμενοι, τϛ δε ἱερεως ὑπακϛοντες· το πλεον δε τϛθ' ἱερϛ κυριος εστι και των ἱεροδϛλων. Scribendum credo — τϛ δε ἱερεως ὑπακϛοντες το πλεον· Ὁ δε τϛ θ' ἱερϛ κυριος εστι, κ. τ. λ.

P. DCCCIX. D.

In hac deſcriptione *Pyrami* fluuii nonnulla ſunt quae emendatione indigent. εστι δε βοθρος αξιολογος, δι' ϛ ΚΑΘΑ-

ΡΟΝ

ΡΟΝ ἐστι το ὑδωρ ὑποφερομενον κρυπτως μεχρι πολλȣ διαστηματος ὑπο γης. Scribendum credo, ΚΑΘΟΡΑΝ. Et mox; τῳ δε καθιεντι ακοντιον ανωθεν εις τον βοθρον, ἡ βια τȣ ὑδατος αντιπραττει τοσȣτον, ὡστε μολις βαπτιζεσθαι ΑΥΤΟ. ΤΩ ΔΕ βαθει και πλατει πολυς ενεχθεις, κ. τ. λ. Vulgo ſcribitur, απλωτῳ δε β.

P. DCCCX. B.

Poſt οχετȣ πλατει προσεοικος, addit Epitome, Εστιν δε το μηκος περι χιλιȣς σταδιȣς· Cuiusmodi aliquid Straboni reſtituendum videtur.

Ibid. C.

Τριτη δ' εστιν ἱερωσυνη Διος ΔΑΚΙΗ ΟΥ λειπομενη ταυτης, αξιολογος δ' ὁμως. Xylander legebat ὁμοιως, Caſaubonus negationem poſt Δακιη tollere malebat. Mihi ſuſpicio eſt, ΔΑΚΙΗΟΥ coniunctim ſcribi debere, vt Iupiter hic, ſecundum formam vſitatam, Ζευς Δακιηος, vel Δακιη-

νος,

νος, vel aliquid denique simile, cognominatus fuerit.

P. DCCCXIV. B.

Ὁριον δ' εστι τȣ Ποντȣ και της Καππαδοκιας ορεινη τις παραλληλος τῳ Ταυρῳ, την αρχην εχȣσα απο των ἑσπεριων ακρων της ΚΟΜΜΑΓΗΝΗΣ. *Commagene* locum hic habere nequit. Reponendum est, opinor, της ΚΑΜΜΑΝΗΝΗΣ. V. sequentia.

P. DCCCXXIV. C.

Και Διονυσιοδωρος, ὁμωνυμος τῳ ΙΚΕΝΙ γεωμετρῃ. An legendum? τῳ ΜΗΛΙΩ γ. Plinius certe geometram eius nominis celebrem *Melium* fuisse ait, N. H. II. 109.

P. DCCCXXIX. A.

Η σιδηρȣ μεν ευποριᾳ τοπον επιφανη δυναται ποιειν, αργυρȣ δ' ΟΥΤΙ; ει μη κατα τȣς Ἡρωας, αλλα καθ' Ομηρον, εις δοξαν αφικτο τα αργυρεια, αρα μεμ-

 ψαιτ'

ψαιτ' αν τις την αποφασιν τȣ ποιητȣ; Scribendum credo, αργυρȣ δ' ΟΥ; ΕΤΙ, ει μη κ. .

P. DCCCXXX. A.

Scribendum eſt, credo. 'ΟΙΔ' ὁμορȣντες αυταις, ουδ' ȣτως αποθεν οντες ὡστε χαλεπην ειναι την εκειθεν μεταπεμψιν, ȣδ' εχθρας ὑποκειμενης, ȣδεν εκωλυοντο, οιμαι, συμμαχειν. Rationem reddit Strabo, cur populi Amazonibus contermini auxilio Troianis venire potuiſſent, licet Amazones ipſae ȣ συνεμαχȣν, δια το τον Πριαμον πολεμησαι προς αυτας. Vulgo ſcribitur Ουθ'. in MSS. Ειθ'.

P. DCCCXXXV. D.

Καθαπερ ὁ παππος ἡμων προς πατρος ΑΥΤΗΣ. Sub hoc vocabulo (vt videtur, corrupto) latere ſuſpicor nomen *aui* Strabonis *ex parte paterna*, quod an vllibi alias clarius deſignetur neſcio.

P.

P. DCCCLXVII. B.

Εμφαινων ἁμα το πολυτρητον της χωρας, και το ευσειστον· ει γαρ τι αλλο και ἡ Λαοδικεια ευσειστος, και της πλησιοχωρȣ. Scribendum videtur; και το ευσειστον· ει γαρ τι αλλο και ἡ Λαοδικεια ευσειστος· ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ και της πλησιοχωρȣ.

L. XIII. p. DCCCLXXIX. A.

Επωνυμος δ' εστι τȣ Πριαπȣ τȣ τιμωμενȣ παρ' αυτοις· ειτ' εξ Ορνεων των περι Κορινθȣ μετενηνεγμενȣ τȣ ἱερȣ· ειτε, τω λεγεσθαι Διονυσȣ και Νυμφης ΤΩΝ ΘΕΩΝ, ὁρμησαντων επι το τιμαν αυτον των ανθρωπων, επειδαν σφοδρα ευαμπελος εστιν ἡ χωρα. — Scribendum credo, ΤΟΝ ΘΕΟΝ.

P. DCCCLXXXVIII. B.

Κατα τε δη τον τȣ ποιητȣ ζηλον, και κατα την συγγενειαν την απο των Αιακιδων των εν Μολοττοις, βασιλευσαντων, — εφιλοφρονειτο ΓΑΡ προς τȣς Ηλιεας

ὁ Ἀλεξανδρος. Illud γαρ tollendum eſſe cenſuit Caſaubonus, ſed malim mutare in αρα.

P. DCCCXCIII. D.

Νεωστι γαρ φησι γεγονεναι το τειχος· (Ἡ εδ' εγενετο· ὁ δε πλασας ποιητης ηφανισεν, ὡς Αριστοτελης φησιν·) Scribendum eſt, credo; Η ϐδ' εγενετο· *vel nec omnino fabricatus eſt.*

P. DCCCCII. A.

Χωρις δε και το Αλησιον πεδιον ϐ μεγα ΕΝ ΤΟΙΣ τϐ Λεκτϐ. Scribendum eſt, ΕΝΤΟΣ τϐ Λεκτϐ. Vt infra, p. prox. B.

P. DCCCCV. D.

Συμβηναι δε ΤΟΙΣ ΛΑΤΙΝΟΙΣ περι το Λαϐινιον τϐτο. MSS. τη Λατινη. Vnde Caſaubonus corrigebat εν τη Λατινη. Sed verius credo ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΗΣ.

P. DCCCCX. C.

Διεχϐσι δε Αδραμυττειϐ σταδιϐς ἡ μεν εξηκοντα, ἡ δε ογδοηκοντα· και Ἡ επι θατερα.

θατερα. Scribendum eſt, ἡ δε ογδοηκοντα και H. octoginta et octo.

P. DCCCCXX. A.

Και το Σιμωνιδȣ·

Συν ποϱδακοισιν εκπεσοντες 'ΙΜ'ΑΣΣΙΝ. Malim, 'ΕΙΜΑΣΙΝ. *cum madidis veſtibus*, non *loris*.

P. DCCCCXXII. A.

Φασι γαϱ τȣς ΕΝ ΤΩ ΦΡΙΚΙΩ ΤΩ ὑπεϱ Θεϱμοπυλων Λοκϱικȣ οϱȣς ὁϱμηθεντας. Caſaubonus corrigebat Λοκϱικῳ οϱει. Sed malim priora ſic refingere. ΕΚ ΤΟΥ ΦΡΙΚΙΟΥ ΤΟΥ.

Lib. XIV. p. DCCCCXLVIII. A.

Οντων δ' εν τῳ τοπῳ πλειονων ναων, των μεν αϱχαιων, των δ' ὑστεϱον γενομενων, εν μεν τοις αϱχαιοις αϱχαια εστι ξοανα, εν δε τοις ὑστεϱον ΣΚΟΛΙΑ εϱγα· Cuiusmodi fuerint, quae hic deſignantur, σκολια εϱγα, explicare fruſtra ſudat, qui nuper *de Arte* commentatus eſt, Winckel-

 man-

mannus. L. I. c. 1. Vtilius mihi videtur refcribere, quod Strabonem fcripfiffe vix dubito. ΣΚΟΠΑ εργα. V. fupra p. 944. B. ΜΥΡΩΝΟΣ ΕΡΓΑ. et p. 901. B. ΣΚΟΠΑ δ' εστιν ΕΡΓΑ του Παριου. Recte autem ab operibus *antiquis* diftinguuntur opera *Scopae*, qui inter fummos aeui Alexandrei artifices floruit.

P. DCCCCXLIX. C.

Praua interpunctione laborat locus, fic forte conftituendus. Ἡμιν δ' εδεικνυτο και των Θρασωνος τινα· ὅπερ και το Ἑκατησιον εστι και ἡ κρηνη· Πηνελοπεια και ἡ πρεσβυτις ἡ Ευρυκλεια. Interpres, coniunctim legens, ἡ κρηνη Πηνελοπεια, reddit *fons Penelopes*.

P. DCCCCLVIII. C.

Αρχιλοχος δε ηδη φαινεται γνωριζων την γενομενην αυτοις συμφοραν· Κλαιειν ΘΑΣΣΟΝ ου τα Μαγνητων κακα. Archilochi verfus aperte claudicat. Scribendum fufpicor,

Κλαιειν

Κλαιειν ΤΑ ΘΑΣΙΩΝ ȣ τα Μαγνητων κακα.

P. DCCCCLXI. A.

Ὁυτοι δ' εισι και οἱ εγκαλȣντες την των θεων ιατρειαν· αγȣσι δε πολλακις εις το αντρον, και ἱδρυȣσι ΜΕΝΟΝΤΕΣ καθ' ἡσυχιαν εκει, καθαπερ εν φωλεω, σιτιων χωρις επι πλειȣς ἡμερας. Malim ΜΕΝΟΝΤΑΣ. Hoc autem, credo, postulant verba αγȣσι et ἱδρυȣσι. Neque enim Sacerdotes ipsi in antro *desidebant*, vt interpres vult, sed aegrotos ibi *sedere*-*faciebant*, quietos *manentes* etc.

Lib. XV. p. MVIII. B.

Αποῤῥει γαρ ὁ Βοτρυς πριν περκασαι δια τȣς ομβρȣς τȣς ΑΡΔΗΝ. Scribendum est, ΑΔΗΝ, vt interpres videtur legisse, qui reddit propter imbrium *abundantiam*. V. L. VI. p. 439. B. της πολλης και ΑΔΗΝ ελευθεριας. L. XII. p. 861. A. εκ της ΑΔΗΝ πλησμονης.

P. MXIII. A.

Νιφεσθαι μεν ϐν τα ορη κατα χειμωνα· τϐ δε εαρος αρχομενϐ και τϐς ομβρϐς εναρχεσθαι, και αει και μαλλον λαμβανειν επιδοσιν, τοις δε ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ και αδιαλειπτως νυκτωρ και καθ᾽ ἡμεραν εκχεισθαι και λαβρϐς, ἑως επιτολης Αρκτϐρϐ. Locum corruptum esse vidit Casaubonus, sed *nomen alicuius gentis Indicae reponendum* esse male hariolatus est. Strabonem scripsisse τοις δ᾽ ΕΤΗΣΙΑΙΣ patet ex sequentibus in hac ipsa pagina, D. vbi de eadem regione ait, ὑεσθαι συνεχως και μαλιστα τοις ΕΤΗΣΙΑΙΣ.

P. MXXXIII. B.

Των δε καριδων τας μεν μικρας μεχρι ΟΡΟΥΣ αναθειν, τας δε μεγαλας μεχρι των συμβολων τϐ τε Ινδϐ και τϐ Ακεσινϐ. Sub voce ορϐς loci nomen latere credo.

P. MXXXV. D.

Ουτε γαρ ΕΠΙΘΗΚΗΣ ϐτε παρακαταθηκης ειναι δικας. Quid sit επιθη-

κης

κης δικη ignorare se fatetur Casaubonus; proinde reponit ΣΥΝΘΗΚΗΣ. Malim ΥΠΟΘΗΚΗΣ. *Nec* pignoris *neque depositi.*

P. MXXXVIII. D.

Ους προσιοντας ΛΟΓΟΝ μεν επαδειν δοκειν και την μητερα και τον κυομενον εις ευτεκνιαν· το δ' αληθες, σωφρονικας τινας παραινεσεις και υποθηκας διδοναι. Vsitatius esset ΛΟΓΩ.

P. MXXXIX. B.

Γαμειν δ' οτι πλειστας εις πολυτεκνιαν· εκ πολλων γαρ και τα σπουδαια πλειω γινεσθαι· ΑΝΑΔΟΥΛΟΥΣΙ τε την εκ τεκνων, ην μη εχουσι δουλους, υπηρεσιαν εγγυτατω ουσαν πλειω δειν παρασκευαζεσθαι. Hunc locum *graui menda affectum* esse vidit Casaubonus. Mihi sic fortasse refingendus videtur. εκ πολλων γαρ και τα σπουδαια πλειω γινεσθαι ΑΝΑΔΟΥΛΟΙΣ ΟΥΣΙ τε την εκ τεκνων υπηρεσιαν, εγγυτατω ουσαν, πλειω

 δειν

δειν παρασκευαζεσθαι. Illa scilicet, μη εχεσι δελες, interpretamentum fuisse suspicor phrasis minus vsitatae, αδελοις εσι, et ex margine in textum irrepsisse.

P. MXLII. D.

Omnino scribendum est, τω μεν επιπληξα ὡς ΥΒΡΙΣΤΗ, και ταυτα ὑβρεως ΚΑΤΑΓΟΡΗΣΑΝΤΙ. Vulgo ὑβριστην — καταγορησαντα.

P. MXLIII. B.

Και δη και ΤΑΞΕΙ, Ἡ νυν συμβελευσαι ενδεχεσθαι Αλεξανδρον· κρειττω μεν γαρ αυτε δεξαμενον ευ πεισεσθαι, χειρω δε ευ διαθησειν. Locus Casaubono suspectus integer erit, opinor, si rescribamus ΤΑΞΙΛΗ. Nam sermonem hunc habitum fuisse in vicinia vrbis *Taxilorum*, patet ex p. 1042. et proinde Mandanin de *Taxile* ipso hic loqui verisimillimum est.

P. MXLIX.

Ἀλιτενης δ' εστιν ἡ των Ιχθυοφαγων και αδενδρος ἡ πλειστη, Φοινικων και ακανθης

θης τινος και μυρικης. Locus Caſaubono ſuſpectus; et merito; nam poſt πλειστη excidit ΠΛΗΝ. αδενδρος — ΠΛΗΝ Φοινικων. *arboribus carens, praeter palmas* etc. *Palmas* habuiſſe patet ex pag. prox. B. vbi retia *ex cortice palmarum* facta memorantur.

Eadem locutionis forma vtitur infra de Perſidis ora maritima.

P. MLVII. C.

Ἡ μεν γαρ παραλια καυματηρα τε και ΑΝΕΜΩΔΗΣ, και σπανιστη καρπου εστι, ΠΛΗΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ. Vbi ſcribendum videtur ΑΜΜΩΔΗΣ.

P. MLVIII. B.

Ἁμα και το ἱμερον της χωρας αποδεξαμενοι, καὶ το ἀξιωμα της πολεως, και ΚΡΕΙΤΤΟΝ το μηδεποτε καθ' ἑαυτην την Σουσιδα πραγματων μεγαλων επιβολον (l. cum Caſaubono επηβολον, vel επιβολον) γεγονεναι, αλλ' αει ὑφ' ἑτεροις ὑπαρξαι, και εν μερει τεταχθαι συστη-

ματος

ματος μειζονος. Casaubonus corrigebat *και κρειττον* ON. Sed malim, *και* TPI-TON, *το μηδεποτε κ. τ. λ.* Haec enim spectantes Persae imperii sedem in Susis posuerunt; 1mo vicinitatem ad Babyloniam, 2do dignitatem vrbis, et 3tio quod prouincia Susiana nunquam antea imperii alicuius caput fuerat.

P. MLXI. B.

Κατα μεν ȣν την πρωτην επιδημιαν ταυτ᾽ ιδειν· ὑστερον δε συληθηναι· και τα μεν αλλα εκκομισθηναι, την δε κλινην θραυσθηναι μονον, και την πυελον μεταθεντων, τον νεκρον Δ᾽ ΟΥ *δηλον γενεσθαι, διοτι προνομευτων εργον ην, ȣχι τȣ Σατραπȣ, καταλιποντων ἁ μη δυνατον ην ῥαδιως εκκομισαι.* Haec sic scribi et distingui velim. *την δε κλινην θραυσθηναι μονον και την πυελον, μεταθεντων τον νεκρον·* ΔΙ᾽ ῾ΟΥ *δηλον γενεσθαι διοτι κ. τ. λ.*

P.

P. MLXIII. C.

Πολυσιτος δ' αγαν εστιν, ὡστε ἑκατονταχϐν δι' ὁμαλϐ και κριθην και πυρον εκτρεφειν· εστι δ' ὁτε και ΔΙΑΚΟΣΙΟΝΤΑΧΟΥΝ. Analogia, opinor, postulat ΔΙΑΚΟΣΙΑΧΟΥΝ. V. similem locutionem, L. XVI. p. 1077. D. Ἡ δε χωρα φερει κριθας μεν ὁσας ϐκ αλλη· και γαρ ΤΡΙΑΚΟΣΑΧΙΑ λεγϐσι. Vbi scripti, notante Casaubono, habent τριακοσαχιον et τριακοσαχοα. Verum puto ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΧΟΑ.

Ibid. D.

Ἡ μεν δη μεσογαια [πολλακις και δη και εφ' ἡμων αλλοτ' αλλως συνεβη.] Post μεσογαια ponenda est *hiatus* nota. Quae enim Strabo de mediterranea Susidis parte dixerat, interciderunt omnia, et nonnulla fortasse alia. Quae sequuntur, vncinis inclusa, nescio quo errore hic inserta sunt, cum totidem verbis in pag. prox. B. recte et suo loco legantur.

P.

P. MLXIV. B.

Ευ μεν ȣν πρραττοντων εκεινων, ευ πραττȣσιν ἁπαντες και ὁι ὑπηκοοι αυτων· στασιαζοντων δε, ὁπερ συμβαινει πολλακις και δη και εφ' ἡμων, αλλοτ' αλλως συμβαινει· και ΔΗ ΚΑΙ τα αυτα πασι· τοις μεν γαρ συνηνεγκεν ἡ ταραχη, τοις δε παρα γνωμην απηντησεν. Omnino ſcribendum eſt, αλλοτ' αλλως συμβαινει, και ΜΗ ΚΑΤΑ τα αυτα πασι· vt interpres videtur legiſſe.

Ibid. C.

Ἡ δε παραλια τεναγωδης εστι και αλιμενος· δια τȣτο ȣν τα εϑη τη Περσικα τȣτοις και Μηδοις τα αυτα και αλλοις πλειοσι, κ. τ. λ. Locum lacerum eſſe notauit Xylander; ſed integer, opinor, erit, ſi ſcribamus, και αλιμενος δια τȣτο. ΤΑ ΓΟΥΝ εϑη τα Περσικα, vel ΟΥΚΟΥΝ τα εϑη τα Π.

P.

Lib. XVI. p. MLXXVIII. A.

Γινεται δ' εν τη Βαβυλωνια ἡ ασφαλτος πολλη, περι ἡς Ερατοσθενης μεν ὁυτως ειρηκεν· ὁτι ἡ μεν ὑγρα, ἡν καλουσι ναφθαν, γινεται εν τη Σουσιδι, ἡ δε ξηρα δυναμενη πηττεσθαι εν τη Βαβυλωνια· ταυτης δ' εστιν ἡ πηγη του ΝΑΦΘΑ πλησιον· πλημμυροντος δε τουτου, κατα τας των χιονων τηξεις, και αυτη πληρουται, και ὑπερχυσιν εις τον ποταμον λαμβανει. Manifeſtum eſt, pro ναφθα requiri *fluminis* cuiusdam nomen; opinor, του ΚΑΠΡΟΥ. V. p. 1072. B.

P. MXCIX. A.

Τινες δε και τοις Σιδονιοις ειναι την ὑαλιτιν ψαμμον επιτηδειαν εις χυσιν· οἱ δε πασαν πανταχου ΚΙΝΕΙΣΘΑΙ φασι. Mendoſum eſſe κινεισθαι non dubito. Melius fortaſſe ΧΕΙΣΘΑΙ.

P. MCIII. A.

Εκ δε Μελαινων, η ΜΕΛΑΝΙΩΝ,

μεν τα μεθορια της Κιλικιας και της Συριας χιλιȣς και ενναкοσιȣς εικοσι. Supra dixerat, L. XIV. p. 986. B. ειτα τοπος ΜΕΛΑΝΙΑ, και Κελενδερις πολις λιμενα εχȣσα, vnde forſan colligatur, locum hunc duo nomina habuiſſe, Μελαιναι et Μελανια. Quod ſi ita ſit, ſcribendum eſt; εκ δε Μελαινων, η ΜΕΛΑΝΙΑΣ — ΤΗΣ προς Κελενδεριν. Diſtantiae locorum, quae hic et p. 986. ex eodem Artemidoro ponuntur, non omnino congruunt. Vtra verior, expendat Strabonis editor.

P. MCX. B.

Καθαπερ και Ανδροσθενη λεγειν ΦΑΣΙ τον Θασιον, τον και Νεαρχῳ συμπλευσαντα καθ' αυτον. Scribendum eſt ΦΗΣΙ, vt ad Eratoſthenem referatur; et mox, τον και Νεαρχῳ συμπλευσαντα ΚΑΙ καθ' αυτον. Nearchus ſcilicet latus orientale ſinus Perſici cum claſſe explorauerat. Poſtea autem miſſus eſt Androſthenes, qui cum illo nauigauerat, *per ſe* (ξυν τριακοντορῳ,

vt

vt Arrianus ait, L. VII. p. 301.) ad explorandum latus occidentale eiusdem ſinus.

P. MCXX. C.

Εχει δε και ΣΤΥΛΟΥΣ δυο, ὡς αν σπειρας δρακοντων, απο της ραχεως μεχρι της γαστρος, την μεν προς τω λοφω την δε προς τη οσφυι. Reddit interpres *duo cingula;* quam recte ipſe viderit. Scribendum ſuſpicor ΤΥΛΑΣ. Eo ſcilicet nomine vti potuit Strabo de Rinocerote, vt alii de Camelo. V. Heſych. in v. Τυλη. et Diod. Sic. L. II. p. 166. qui Camelos *cum duplici gibbere* διτυλους vocat. Τυλη autem proprie *callum* ſignificare videtur, ſed catachreſtice quicquid *in carne eminet.*

P. MCXXX. C.

Ὁ δε βασιλευς εν ΟΓΚΩ μεγαλω πολλα συνεχη ποιει συμποσια. Interpres reddit, *magno apparatu;* quod fortaſſe ferri poteſt. Sed malim ſcribere οικω.

vna cibos ſumebant; ſed *Rex*, *in aula magna*, plures menſas ſimul inſtruebat.

P. MCXXXI. A.

Scribendum eſt, opinor; Τȣ δε ποιητȣ λεγοντος,

Αιθιοπας δ' ἱκομην και Σιδονιȣς και Ερεμβȣς,

διαπορȣσι· και περι των Σιδονιων μεν, [1] ΕΙΤΕ τινας χρη λεγειν των εν τω Περσικω κολπω κατοικȣντων, ὡν αποικοι ὁι παρ' ἡμιν Σιδονιοι· καθαπερ και Τυριȣς τινας εκει νησιωτας ἱστορȣσι και Αραδιȣς, ὡν αποικȣς τȣς παρ' ἡμιν φασιν· ειτ' αυτȣς τȣς Σιδονιȣς. Et mox, C. ὡσπερ δε απο εθνȣς [2] ΈΝΟΣ ὑπολαμβανειν εστιν εις τρια διῃρεισθαι.

[1] *Vulgo deeſt* ειτε. [2] *Vulgo deeſt* ἑνος.

Quinetiam Poſidonium in verſu Homeri

Και Σιδονιȣς και ΑΡΕΜΒΟΥΣ

ſcribere voluiſſe ſuſpicor. Ita enim non prorſus αλογως trium gentium cognationem oſtendi argumentaretur δια το παρακα-

ϱακειμενοις ονομασι κεκλησθαι, τȣς μεν Αρμενιȣς, τȣς δε Αραβας, τȣς δε ΑΡΕΜΒΟΥΣ.

L. XVII. p. MCXLVIII. C.

Τριτον δ' ην γενος το των Αλεξανδρεων, ȣδ' αυτο ευκρινως πολιτικον δια τας αυτας αιτιας, κρειττον δ' εκεινων ὁμως· και γαρ ΟΙ μιγαδες Ἑλληνες ὁμως ανεκαθέν ησαν, και εμεμνηντο τȣ κοινȣ των Ελληνων εθȣς. Scribendum eſt, και γαρ, ΕΙ μιγαδες, Ἑλληνες ὁμως ανεκαθεν ησαν. Praeterea, ex eo, quod tertium hoc genus plebis Alexandrinae ΟΥΔ' ΑΥΤΟ ευκρινως ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ dicitur, veriſimile videtur, primum genus, το Αιγυπτιον και επιχωριον φυλον, a Polybio dictum fuiſſe οξυ και ΟΥ πολιτικον. Vulgo deeſt οὐ.

P. MCL. C.

Και αλλη δ' εστι Ταποσειρις επεκεινα της πολεως, ἱκανως αυτης δε πλησιον, επι τῃ θαλαττῃ πετρωδες χωριον, και

ΤΑΣ ἁπασαν ὡϱαν ετȣς. Scribendum credo ΚΩΜΑΖΟΝΤΑΣ. Nam altera illa Tapoſiris modo dícta eſt ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ δεχομενη μεγαλην, et ὁ των ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΩΝ οχλος, qui infra deſcribitur p. 1152. C. ab hominibus κωμαζȣσι nihil differt.

P. MCLXV. A.

Και βασιλειον μεγα εκ πολλων ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ὁσοι πϱοτεϱον ησαν νομοι. Scribendum eſt ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ.

Ibid. C.

Πεποιησθαι δε φασι τας αυλας τοσαυτας, ὁτι τȣς Νομȣς εθος ην εκεισε συνεϱχεσθαι παντας· ΑΡΙΣΤΟΝ Δ' ΗΝ μετα των οικειων ἱεϱων και ἱεϱειων. — Scribendum eſt, credo, ſublata poſt παντας diſtinctione, ΑΡΙΣΤΙΝΔΗΝ. Non enim omnes praefecturarum incolas conueniſſe credibile eſt; ſed *delectum* ex vnaquaque *optimatium numerum*.

P.

P. MCLXXIX. A.

Κοχλιαι μεγαλοι, φωνην ΟΛΟΛΥΓΟΥΣΙΝ ὁμοιαν φθεγγομενοι. Graecum ſaltem foret ΟΛΟΛΥΓΟΣΙΝ.

P. MCLXXXII. B.

Πλειστα δε πλασματα τη Λιβυκη παραλια τη εκτος προσεψευσαντο οἱ ξυγγραφεις αρξαμενοι απο τȣ ΟΦΡΥΑ περιπλȣ. Pro nomine οφρυα omnibus ignoto, MSS. teſte Caſaubono, habent Οφελλα. Verum credo ΑΠΕΛΛΑ, cuius περιπλȣς memoratur a Marciano Heracleota, p. 63. Ed. Hudſon.

Pergit Strabo, περι ὡν εμνησθημεν δη πȣ και προτερον, και νυν δε λεγομεν, συγγνωμην αιτȣμενοι της τερατολογιας, εαν πȣ βιασθωμεν εκπεσειν εις τι τοιȣτον, φευγοντες το παντα σιγη παραπεμπειν, και τροπον τινα ΠΛΗΡΟΥΝ την ἱστοριαν. Malim ΠΗΡΟΥΝ mutilare.

P. MCLXXXV. B.

Εν δ[illegible]τοις ἑσπεριοις Αιθιοψι τυς αερας ΠΛΑΤΕΙΣ. Scribendum ſuſpicor ΠΑΧΕΙΣ. Quae ſequuntur enim, ſunt ipſius, niſi fallor, Eratoſthenis verba. φησας, ταις τε ορθριναις ὡραις και ταις δειλιναις, ΠΑΧΕΙΣ και αχλυωδεις ειναι τυς αερας.

P. MCXCI. B.

Ειτα ακρα Αμμωνος ΒΑΛΙΘΩΝΟΣ προς Θυννοσκοπιαν. Vocem βαλιθωνος corruptam eſſe vidit Xylander. Non diſpliceret ʽΑΛΙΖΩΝΟΣ *maricincta.*

P. MCXCII. A.

ʽΥπερκειται δε της απο Καρχηδονος παραλιας μεχρι Κεφαλων και μεχρι της Μασσαισυλιων ΚΑΙ των Λιβοφοινικων ΓΗΣ, μεχρι της των Γαιτυλων ορεινης, ηδη Λιβυκης υσης. Scribendum ſuſpicor, ʽΗ των Λιβοφοινικων ΓΗ.